

1

DE TWEEDE VERKIEZING

Stan wist dat dit, technisch gezien, de eerste presidentsverkiezing van Elementia was. Toen hij vier maanden geleden president werd, was dat niet vanwege verkiezingen, maar omdat iedereen zó uitzinnig blij was met de val van koning Kev dat men wilde dat degene die verantwoordelijk was voor hun vrijheid de nieuwe leider van de Minecraft-server Elementia werd.

Nu was het dan eindelijk zover dat er echte presidentsverkiezingen waren. Iedereen die stemrecht had stond op elkaar gepakt op het plein van Element City. Iets meer dan vier maanden geleden had koning Kev op precies deze plek verkondigd dat burgers met een lager level Element City moesten verlaten. Stan was hier zo vreselijk woedend om geworden dat hij een pijl op de koning had afgevuurd, en dat had er uiteindelijk toe geleid dat hij nu op de brug van Element Castle stond.

Die ene pijl had tot een opstand geleid onder de spelers met

een lager level, met de dood van de tiran koning Kev tot gevolg. De meeste volgelingen van de oude koning waren dood, zaten gevangen of waren voortvluchtig. De burgers van Elementia waren zo blij dat ze van hun wrede koning verlost waren, dat ze Stans idee om van Elementia een republiek te maken toejuichten. Stan werd meteen met overweldigende meerderheid verkozen tot de eerste president.

Inmiddels zat zijn eerste termijn erop: na vier maanden was het nu tijd voor verkiezingen. De raadsleden die Stan hielpen met het maken van de wetten waren al verkozen voor de tweede termijn. Het was Stans oude vriendenclub, bestaande uit Kat, Charlie, Jayden, Archie, Goldman (beter bekend als G), DZ en de Mecanicien. Het achtste raadslid, Blackraven, was vervangen door de burgemeester van Blackstone, Gobbleguy, en Blackraven zelf was deze keer presidentskandidaat. De meeste spelers vonden het niet zo slim van Blackraven dat hij zijn zetel in de raad had opgegeven, omdat hij volgens hen geen schijn van kans maakte om de verkiezingen van Stan te winnen.

Stan zelf vond Blackraven wel een sterke tegenstander. Stan vond hem veel wijzer dan hijzelf was, en hij dacht dat hij best eens kon verliezen als Blackraven het slim speelde. Vandaar ook dat Stan zo nerveus was toen hij op de brug van Element Castle zat te wachten tot het tijd was om zijn laatste toespraak te houden voordat de burgers gingen stemmen.

Stan en Blackraven moesten allebei vijf vragen beantwoorden die betrekking hadden op de huidige problemen in Elementia. Voor Stan was het de laatste kans om de spelers ervan te overtuigen dat hij de betere leider zou zijn.

Stan voelde zijn maag omdraaien toen hij naar voren werd geroepen. De menigte begroette hem echter met luid gejuich en geklap, waardoor Stans zenuwen al snel verdwenen. Er was niets om zich nerveus over te maken, wist hij. De bewoners van Elementia waren het vast eens met zijn antwoorden op de vragen.

De eerste vraag galmde over de grote binnenplaats van het kasteel. ‘Stan2012, als u verkozen wordt tot president, hoe bent u dan van plan om de huidige diamantschaarste in Elementia aan te pakken?’

Stan, die heel vastomlijnde ideeën over dit onderwerp had, gaf vastberaden antwoord. ‘Ik weet dat diamant een heel belangrijke bron is voor het maken van het beste gereedschap, maar naar mijn idee is ijzererts nog veel belangrijker. Ijzererts is er in overvloed en is minstens zo nuttig als diamant. Op dit moment hebben we geen bruikbare diamantmijn, maar mochten we er een vinden, dan heeft Elementia weer de beschikking over alle diamant die we willen. Tot die tijd kunnen we ons beter concentreren op het delven van ijzererts, in plaats van te zoeken naar diamant.’

Het publiek klapte. Hoewel de spelers van Element City natuurlijk best dol waren op diamant, vonden ze dat Stan een heel redelijk standpunt op het gebied van diamantwinning had. Het applaus stierf weg en de tweede vraag klonk over het plein.

‘Stan2012, als u verkozen wordt tot president, hoe wilt u dan de vraag naar steenkool oplossen nu de mijnen van Blackstone onveilig zijn verklaard?’

Stan glimlachte. Hij had als president hoogstpersoonlijk de steenkoolmijnen in Blackstone geïnspecteerd en vastgesteld

dat het hele mijnenstelsel daar rondom een ondergronds lava-meer lag. Hoewel hij nog steeds blij was dat hij de mijnen had laten sluiten, bleef de vraag hoe Elementia aan steenkool moest komen als de huidige voorraad eenmaal uitgeput was. Stan deed nogmaals uit de doeken hoe hij van plan was om dat probleem op te lossen.

‘Laat ik vooropstellen dat ik er geen spijt van heb dat ik de mijnen in Blackstone onveilig heb laten verklaren. De veiligheid van onze mijnwerkers is veel belangrijker dan steenkool. Maar aangezien we toch steenkool nodig hebben om ons steeds groter wordende spelersaantal van brandstof te kunnen voorzien, wil ik jullie nu over de laatste ontwikkelingen op dit gebied vertellen. Raadslid Charlie is onlangs een expeditie naar het Zuidoostelijke Gebergte gestart, om te zien of er in de verste uithoeken van de server misschien een buitenpost van Elementia gesticht kan worden. Tijdens zijn zoektocht heeft hij in en rond het gebergte talrijke steenkooladers gevonden. Het zou geen probleem moeten zijn om de spoorweg van Blackstone door te trekken naar de bergen, en op dit moment zijn we zelfs al bezig met de planning van dit traject. Dus zelfs zonder de mijnen van Blackstone zal Elementia nog een hele tijd vooruit kunnen met steenkool.’

Het applaus na deze mededeling was nog harder dan de eerste keer. Stan was al eerder geprezen om zijn besluit om Blackstone te sluiten en nieuwe mijnen te zoeken in het Zuidoostelijke Gebergte.

‘Hoe denkt u over plannen om belasting te heffen bij de NPC-dorpelingen nu zij zelf wortels en aardappelen kunnen verbouwen?’

‘Dat gaat niet gebeuren!’ riep Stan uit. ‘Ik zal de NPC-burgers nooit belastingen of quota opleggen. Ik heb een tijdje bij deze mensen doorgebracht, maar ze zijn het liefst op zichzelf. Ik vind zeker dat we wortels en aardappelen uit de NPC-dorpen kunnen halen, maar dan alleen in de vorm van een eerlijke ruilhandel. Wij zullen onze gewassen ruilen met die van hen, zodat we onze eigen wortels en aardappelen kunnen verbouwen en de NPC-dorpelingen tevreden kunnen stellen. Als we heel eerlijk tegen onszelf zijn, dan weten we dat wij een stuk slimmer en machtiger zijn dan zij. Het is daarom ook onze verantwoordelijkheid om ze te beschermen, en niet om deze mensen te belasten!’

Het publiek klapte beleefd. Bijna niemand in Elementia had dezelfde soort ervaringen met NPC-dorpelingen als Stan, maar het was duidelijk dat Stan het opnam voor degenen die niet voor zichzelf konden opkomen, en dat sprak iedereen aan.

‘Stan2012, wat vindt u van de opkomst van de Noctem-alliantie?’

In de afgelopen maand waren er steeds meer protestacties in Element City geweest van een organisatie die zichzelf de Noctem-alliantie noemde. Ondanks de val van koning Kev geloofden deze spelers nog steeds dat Minecraft-spelers van een lager level niet dezelfde rechten hadden als de oudere, meer ervaren spelers.

‘De Noctem-alliantie is vanaf nu natuurlijk niets meer dan een protestgroep, waar ik geen controle over heb,’ antwoordde Stan rustig. ‘In Elementia mag iedereen zijn mening uiten, ongeacht of ik of anderen het met die mening eens zijn. Dat wil niet zeggen dat ik deze protestgroep niet nauwlettend in de

gaten houd. Organisaties die tegen gelijkheid van de spelers van Elementia zijn, worden niet getolereerd. Hoewel ik het absoluut niet met hen eens ben, zal ik de leden van de Noctem-alliantie niet verbieden om te zeggen wat ze willen. Maar als de Alliantie tot actie overgaat, dan zal ik niet aarzelen om ze te bestrijden.'

Het applaus dat op deze uitspraak volgde was overweldigend. Iedereen op het plein wist dat Stan fel tegenstander was van de ideeën van de Noctem-alliantie, maar het was fijn om te weten dat hij de wetten van Elementia zou naleven en niet tegen de Alliantie in verweer zou komen tenzij ze tot actie overgingen.

'Stan2012, de laatste vraag voor u: de voortvluchtige bondgenoten van koning Kev worden nog steeds gezocht om onschadelijk gemaakt te worden. Wat vindt u daarvan?'

'Het lijkt me vrij duidelijk wat ik daarvan vind,' antwoordde Stan grinnikend. Ook het publiek lachte mee. 'Ik weet niet waar de laatste bondgenoten van koning Kev zich verborgen houden of wat ze precies aan het doen zijn. De helft van ons leger is naar hen op zoek. We doen dus al heel veel om de volgers van koning Kev te vinden, maar ik ben van plan om er nog meer soldaten op uit te sturen om deze verraders te vinden. Ik kan u er in ieder geval van verzekeren dat, zolang ik president ben, Element City niet bedreigd zal worden door de aanhangers van koning Kev.'

De menigte barstte in luid gejuich uit. Iedereen vertrouwde erop dat hun president ervoor zou zorgen dat ze tevreden waren en geen gevaar liepen. Onder het oorverdovende applaus van de kiezers liep Stan blij en tevreden het podium af

en de toren in, waar hij naar het interview van Blackraven zou gaan kijken.

Blackraven hield er iets andere meningen op na dan Stan. Eerlijk gezegd vond Stan dat Blackraven te veel de nadruk legde op het gebruik van grondstoffen waar ze niet nodig waren, terwijl hij ze weghaalde waar ze wél nodig waren. Hoewel Blackraven wel wat aanhangers had in Elementia, waren het er lang niet zo veel als Stan had.

Waar Stan Blackraven wel om bewonderde was dat hij altijd vasthield aan zijn eigen ideeën en er geen doekjes om wond als hij ergens iets van vond. Toch vond Stan dat dat niet genoeg was om een gooi te doen naar het presidentschap. Blackraven had zijn zetel in de raad ervoor moeten opgeven, en de kans dat hij zou winnen was eigenlijk nul, aangezien maar weinig spelers het met hem eens waren.

Blackraven vond het bijvoorbeeld van het allergrootste belang om te investeren in het vinden van diamantmijnen, hoewel dat betekende dat er minder goed naar de aanhangers van koning Kev gezocht kon worden. Verder vond hij dat mensen met gelijke ideeën zich moesten verenigen in politieke partijen. Dat was zorgwekkend, aangezien de duistere Noctem-alliantie een politieke partij wilde worden. Het laatste en belangrijkste punt waar Stan het niet mee eens was, was dat de bewoners van de NPC-dorpen belasting moesten gaan betalen omdat ze nu eenmaal op de Elementia-server woonden.

Toen Blackraven alle vragen had beantwoord en het beleefde applaus wegstierf, liep hij de toren in en ging hij naast Stan zitten. Stan draaide zich naar hem toe om hem succes te wensen, maar de oudere speler had een peinzende uitdrukking op

zijn zwart met geel gevederde gezicht, dus ging Stan maar weer recht zitten. Vanuit het raam van de toren kon hij de stemmachine zien.

Deze machine was een ingenieus werkstuk van de hand van de Mecaniciën. De burgers van Elementia liepen een voor een een kamer binnen waar een apparaat stond met twee knoppen erop: een voor Stan, en een voor Blackraven. Zodra er op een knop was gedrukt, werd de stemmer voorzichtig met pistons de kamer uit gezet. Dan ging de deur weer open en kwam de volgende stemmer binnen.

Tegen zonsondergang had de laatste burger zijn stem uitgebracht. De deur ging voor de laatste keer dicht. Het bleef even stil terwijl een ambtenaar de gegevens van de machine controleerde. Daarna verscheen er een grote bos wit haar op een platform boven op de machine: het was de Mecaniciën die de redstoneschakeling moest lezen. Hij glimlachte even naar Stan en knikte hem toe, waarna hij zich tot de menigte wendde.

‘Alle stemmen zijn geteld,’ kondigde de Mecaniciën aan met zijn diepe, Texaanse accent. ‘De winnaar van de presidentsverkiezingen van de Grote Republiek Elementia is Stan2012!’

Hoewel Stan een gewichtig gezicht probeerde te trekken, brak er een grote grijns door op zijn gezicht. Blackraven leek het niet erg te vinden, want hij feliciteerde Stan en schudde hem de hand. Blackraven liep vervolgens de trap af en het kasteel uit, terwijl Stan de brug op liep en het daverende applaus in ontvangst nam.

‘Burgers van Elementia, ik wil jullie allemaal heel hartelijk danken dat jullie mij de kans geven om mezelf nog een keer te bewijzen! Samen kunnen we van deze server de allermooiste

plek ter wereld maken. Het is mijn taak om jullie te dienen, dus ik hoop dat jullie onder mijn leiding heel gezond, gelukkig en veilig zullen zijn. Goedenavond allemaal, en nogmaals mijn hartelijke dank!’

De grond onder Stans voeten denderde van het applaus terwijl hij de toren weer in liep. Natuurlijk was hij heel blij dat hij weer tot president was verkozen, maar hij was ook verschrikkelijk moe en wilde nu eindelijk wel eens naar bed toe.